



Društvo
Radi
pišemo
z roko

Radi pišemo z roko

Časopis Društva Radi pišemo z roko | Številka 8, december 2021

IZ VSEBINE

UVODNIK

Zakaj bi morali včeraj, danes in jutri več pisati z roko?

NOVICE

Bliža se Teden pisanja z roko 2022

Nova pisarna društva Radi pišemo z roko

AKTUALNO

Urice pisanja z roko v Domu počitka Mengeš

Kako do lepše pisave v učilnici?

INTERVJU

Pisanje z roko ni le motorična, temveč tudi miselna spretnost. Intervju z Tadejem Golobom.

ZANIMIVOSTI

Analiza pisave: Kraljica Elizabeta II

Natečaj Prešernovo pero

Misli o decembru

NAŠI ČLANI

Luca Stančič Kodarin in Antonela Lukič

NAŠI PODPORNICI

Pošta Slovenije



Odgovorna urednica

Mag. Marijana Jazbec

Avtorji člankov

Gregor Deleja, Živa Fortič Smole,

Vesna Gombač Poženel,

Marijana Jazbec, Antonela Lukič,

Loreta Mares, Manica Mihelčič,

Nina Novak, Luca Stančič Kodarin.

Časopis Društvo Radi pišemo z roko izhaja dva krat letno. Prejemajo ga člani Društva.

Lektorica

Olga Podpadec

Društvo Radi pišemo z roko

Stegne 23 a 1000 Ljubljana

Telefon: 030 998217

info@pisemozroko.si

www.pisemozroko.si

UVODNIK

ZAKAJ BI MORALI VČERAJ, DANES IN JUTRI VEČ PISATI Z ROKO?



Pomen rokopisa za prihodnost človeštva

Če je pisava edinstven spomin človeštva in je kot taka neponovljiva in unikaten del identitete vsakega posameznika, potem je naslovno vprašanje tega uvodnika zgolj retorično. O tem, da pisanje z roko v aktualnem, digitalnem času, izpodrivata tipkanje in drsanje po zaslonu, najbrž ni potrebno izgubljeni besed. Pa tudi o pomenu večine rokopisa za razvoj finomotorike in posledično izjemno pomembnih nevronskih povezav, ki nastajajo v najzgodnejšem obdobju razvoja človeka, in o psihofizični kondiciji v jeseni naših življenj, ki jih spodbuja rokopis, ne. Razmislite, ki bi ga morali v ospredje postaviti v teh nenavadnih časih, ko naša življenja na eni strani krojijo bolj ali manj razumljiva pravila in ko nepogrešljivi del družbe (tudi onkraj epidemičnih razmer) postaja umetna inteligenca, bi veljalo usmeriti zlasti v dejstvo, da naši možgani delujejo bistveno bolj kompleksno, ko se naše misli materializirajo s potezami pisala na papirju. Informacije, ki jih napišemo z roko, se v spominu zadržijo dlje časa, pisanje neposredno vpliva na kreacijo idej, na dolgotrajnejšo pozornost in boljše »intelektualno« kondicijo. Zlasti slednje najbrž vsi zelo pogrešamo v dnevnih novicah, ki vsakič znova vplivajo na usodo naše prihodnosti. Si predstavljate svet, kjer bi zakone in pravila, ki urejajo razmerja v družbi, pisali z roko? Pa o programiranju in delovanju umetne inteligence, do katere smo prišli po tisočletni evolucijski poti tudi zaradi tega, ker je naša vrsta v neki točki razvoja razvila in usvojila večino pisanja z roko? Da bi pri razmisleku o naši prihodnosti in prihodnosti našega planeta misli ubesedili najprej skozi rokopis – tisti najzlahotnejši, vsem razumljivi in berljivi, z vso pozornostjo do vsake poteze pisala in največjim možnim intelektualnim nabojem, ki ga premoremo ...? Da bi si tisti, ki so nekje v poziciji in drugi spet v opoziciji, pobude, komentarje, kritike in mnenja ne izmenjavali v kratkih 280 natipkanih čivkajočih znakih, ampak v rokopisnih sporočilih? Sprva idejne osnutke v kratki in strnjeni formi haikuja, iz katerih bi nastali razmišljujoči in vključujoči eseji, kjer bi v ospredje postavili vprašanje, ali je to, kar bomo naredili, res dobro za vse in ne le za tistega posameznika, pri katerem se je rodila ideja? Tudi tako bi lahko, če parafraziram slovenskega pravnika in misleca dr. Marka Pavliha, lahko znova pritisnili na tipko Človek – na tipko, ki je ne bomo našli na raztreščenih tipkovnicah našega površinskega vsakdana, ampak globoko v sebi – do nje vodijo premišljene poteze naših življenjskih peres, ki črke povezujejo v besede, te pa v stavke in povedi.

Tema letošnjega šolskega leta na Gimnaziji Celje-Center je sobivanje. V novoletnem voščilu smo zapisali, da se nam zadnje čase pogosto zdi, da človeštvo, kot njegov delček pa tudi mi, hodi po poteh, ki razdvajajo, namesto da bi združevale, in je izgubilo ter pozabilo formulo za žlahtno, človeka vredno sobivanje, v katerem je dovolj prostora za sočutje, odkritosrčnost, hvaležnost, prijateljstvo, poštenost, spoštovanje do sočloveka, narave in vsega stvarnega, zato bo treba to formulo, to tipko, na kateri piše Človek, znova odkriti.

Želimo vam, da bi bili v novem letu med tistimi Zemljani, ki se jim bo to odkritje kar najbolje posrečilo. Da boste vedno, ko boste premišljevali o lepi in optimistični prihodnosti, vzeli v roke pero in jo pomagali pisati.

Srečno, mirno in uspešno 2022!

Gregor Deleja,
ravnatelj Gimnazije Celje-Center

ISSN 2670-515X



BLIŽA SE TEDEN PISANJA Z ROKO 2022

Že sedmič zapored bo Društvo Radi pišemo z roko **od 17. do 21. januarja 2022** pripravilo Teden pisanja z roko. To je osrednji vseslovenski projekt, v katerem ozaveščamo strokovno in splošno javnost o pomenu ohranjanja pisanja z roko. Kot vselej doslej nam bodo v pomoč Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Zavod RS za šolstvo in nekatera uspešna slovenska podjetja.

Teden 2022 bo vodil **organizacijski odbor** v sestavi: Marijana Jazbec, Društvo Radi pišemo z roko, Rok Lipnik, Gimnazija Celje-Center, Monika Javornik, OŠ Šmarje pri Jelšah, Nadja Lazar, Waldorfska šola Ljubljana, Deja Kačič, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, Anja Burger, OŠ Železniki, Zala Lesnik, OŠ Majde Vrhovnik, Ljubljana, Božena Kreuh, OŠ Selnica ob Dravi, in Nina Novak, samostojna delavka v kulturi.

Osrednja tema bo **Pišem z roko, ker ...** Pozornost bomo torej namenili prednostim pisanja z roko. Naj jih nekaj naštejemo: boljši spomin, ustvarjanje več idej, dolgotrajnejša pozornost, celovitejše delovanje možganov, izražanje spoštovanja in naklonjenosti, izboljšanje finih motoričnih spretnosti, ohranjanje možganov v dobri formi, ko smo starejši ... V Tednu pisanja z roko 2022 bomo spodbujali čitljivo in tekoče pisanje z roko, zato bomo morda pisali bolj počasi. Skrbno bomo oblikovali in povezovali črke. Vemo, da nekateri pišejo le še s tiskanimi črkami, a se bomo v tem tednu trudili pisati s pisanimi črkami, tako z malimi kot velikimi.

Tudi letos smo med uglednimi javnimi osebnostmi skrbno **izbrali tri ambasadorje** Tedna pisanja z roko 2022, ki podpirajo pisanje z roko. To so: pisatelj Tadej Golob, igralka Mojca Fatur in olimpijska zmagovalka v plezanju Janja Garnbret.

Prijavljenih je **rekordnih 318 ustanov**, predvsem osnovnih in srednjih šol, knjižnic, ljudskih univerz, društev in drugih kulturno izobraževalnih ustanov. Vsaka od njih ima koordinatorja, ki bo povezoval aktivnosti, na koncu pa tudi napisal poročilo. Udeleženci bodo prisluhnili predavanjem, npr. o kaligrafiji, skritih sporočilih v pisavi, disleksiji, disgrafiji in disortografiji, pisali bodo božično-novoletna voščila, učenci/dijaki bodo ugibali, kateremu učitelju pripada določena pisava, začeli pisati zvezke prijateljstva, zbirali bodo zanimive pisave, se preverjali v prepoznavanju različnosti pisav ipd. V okviru Tedna bo potekala tudi **nagradna igra**, v kateri bodo lahko udeleženci izdelovali plakat in/ali video o prednostih pisanja z roko.

Marijana Jazbec





REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT



Društvo
Radi
pišemo
z roko



Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022 od 17. do 21. januarja



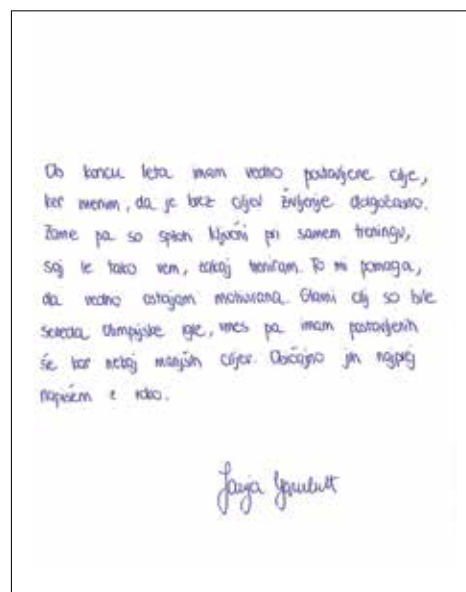
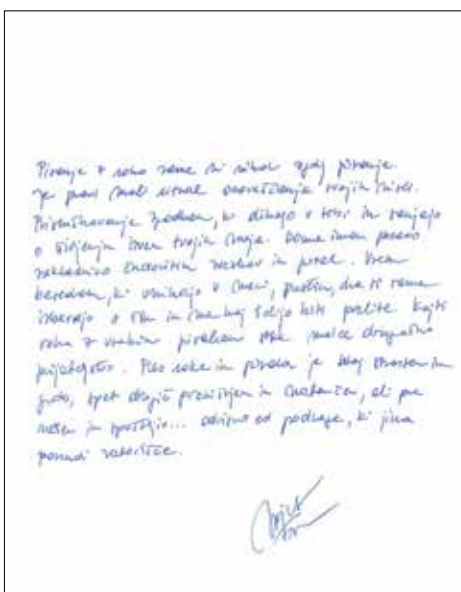
TADEJ GOLOB



MOJCA FATUR



JANJA GARNBRET



NOVA PISARNA DRUŠTVA RADI PIŠEMO Z ROKO



Društvo Radi pišemo z roko je doslej delovalo v prostorih Šolskega centra na Aškerčevi v Ljubljani. Pred kratkim pa smo se preselili na Srednjo trgovsko šolo Ljubljana, ki se nahaja na Poljanski cesti. Pisarno smo prebelili, zamenjali talne obloge in jo opremili s pisarniškim pohištvom, ki nam ga je pred leti prijazno podarilo podjetje Varsi iz Ljubljane.

Nova, nadvse prostorna pisarna nam bo dodobra olajšala opravljanje pisarniških obveznosti, pa tudi snovanje bodočih številka društvenega glasila. Poleg tega nam bo omogočala nemoteno izvedbo sestankov izvršnega odbora, rednih srečanj posameznih sekcij in načrtovanje dejavnosti, s katerimi tako strokovno kot splošno javnost osveščamo o pomenu pisanja z roko.

Nina Novak

URICE PISANJA Z ROKO V DOMU POČITKA MENGEŠ



V Domu počitka Mengeš smo s stanovalci 22. januarja 2020 pod okriljem Društva Radi pišemo z roko, v katerem delujem kot prostovoljka, prvič izvedli urico pisanja. Drugič smo se srečali v začetku februarja, nato pa je naše delo prekinil prvi val epidemije. Po umiritvi epidemije smo za srečanja izkoristili tudi poletne mesece in veselo pisali še dvakrat julija in avgusta. V septembru smo glede na to, da kasneje morda ne bo več mogoče, imeli urice pisanja kar vsak teden (srečanja so bila sicer predvidena na vsakih 14 dni po eno šolsko uro). Dom so zaradi preprečitve okužb zaprli pred koncem septembra, zato sem v nadaljevanju po elektronski pošti pošiljala delovne liste, s pomočjo katerih so delovne terapevte Doma počitka Mengeš same izvajale delavnice. Po večmesečni prekinitvi smo se znova srečali v aprilu 2021, od takrat pa se sestajamo vsako sredo v dopoldanskih urah.

Danes ljudje vedno manj pišemo z roko in to ne samo mlajši, ki se kar težko znajdejo brez računalnika, ampak tudi starejši, ki za izražanje svojih misli prav tako vse pogosteje uporabljajo zgolj tipkovnico. Seveda je takšno pisanje hitrejše, enostavnejše in glede na izrabo časa tudi bolj smotno. Toda - strokovnjaki poudarjajo, da kljub razvoju tehnologije pisanje z roko ohranja svojo vrednost. Ko pišemo z roko, možgani delujejo celoviteje, kajti vsaka dejavnost krepi nevronske povezave. Z ročno aktivnostjo ohranjamo dolgotrajnejšo pozornost, saj se moramo bolj osredotočiti, če določeno črko napišemo z roko, kot če samo pritisnemo tipko. Pri tem izboljšujemo spomin, razvijamo fino motoriko in postanemo tudi bolj umirjeni. Pomembno se je zavedati, da s starostjo postajamo počasnejši, se hitreje utrudimo, imamo manj energije in žal vedno pogosteje tudi razne bolečine.

Naš spomin se upočasnjuje, prav tako celotno psihično delovanje; socialno se odmikamo, četudi se druženju ne izogibamo. Toda staranje ne pomeni zgolj nemoči, bolezni in odvisnosti od drugih. Ravno nasprotno! Prinaša lahko plodno in ustvarjalno sobivanje, skratka, v svojem okolju lahko starejši normalno delujemo in pisanje z roko nam pomaga doseči te cilje.

Pri pisanju smo začeli kot prvošolčki in se zaradi tega na svoj račun tudi pošalili. Pisali smo pokončne, vodoravne in poševne črte različnih dolžin. Nadaljevali smo z velikimi tiskanimi in nato še z malimi tiskanimi črkami, kasneje pa so prišle na vrsto velike in male pisane črke. Tudi na številke nismo pozabili. Naslednjič smo narisali uro in na njej označili čas začetka naših srečanj. V nadaljevanju smo iskali protipomenke (besede z nasprotnim pomenom, na primer noč - dan), zapisali smo prve besede in nato tudi stavke. Vmes smo včasih kaj zapeli, ob vsakem srečanju smo si razgibavali prste in zapestja, včasih še vratni del. Vedno nas je na to potrebo opomnilo telo samo oziroma kakšen njegov del.

V bodoče bomo nadaljevali s pisanjem po nareku, na papirju bomo predstavili različne teme (praznike, običaje, dnevna opravila, domače živali, lepe spomine in še veliko drugega, pač po izboru udeležencev samih), beležili bomo modre misli, opisali sliko ter sestavili pismo ali voščilnico. Vsekakor se ne bomo dolgočasili, saj ura pisanja z roko vedno prehitro mine in vedno se veselimo ponovnega snidenja.

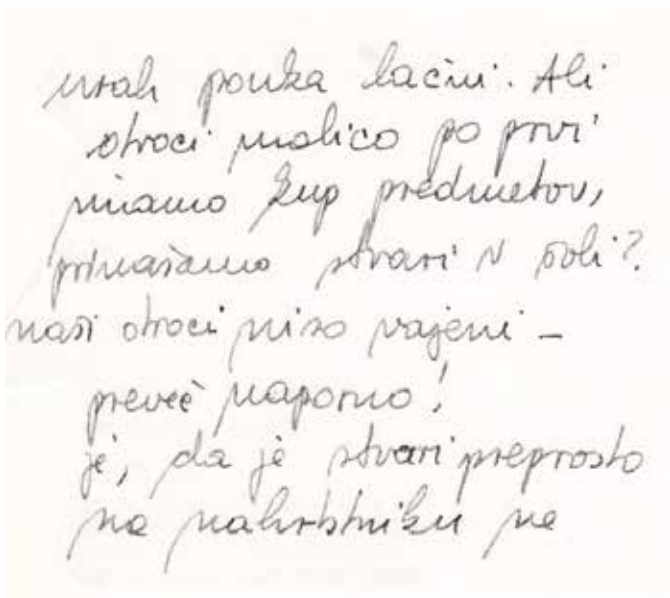
Vesna Gombač Poženeš

KAKO DO LEPŠE PISAVE V UČILNICI?

Šolske klopi so znova polne. Začelo se je novo šolsko leto, za katerega lahko rečemo zgolj, da bodo učenci deležni novega znanja; kako bo potekal pouk, za zdaj ni mogoče napovedati. Upamo lahko le na najboljše. Je pa začetek šolskega leta imenitna priložnost za razmislek o vprašanju, na katerega redkeje pomislimo - o pisavi.

Ta je bržkone poleg branja eden ključnih dejavnikov za uspeh učenca v šoli. Znano je, da je pisanje izjemno pomembno tudi za spomin, učenje, poleg tega pa lepa, dobra, dovolj hitra pisava pripomore k uspehu na splošno. (Navsezadnje je pisava tudi odsev človeka, njegovega življenjskega sloga, če želite, in osebnosti.)

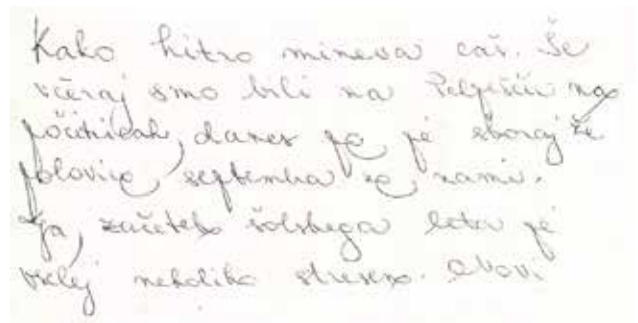
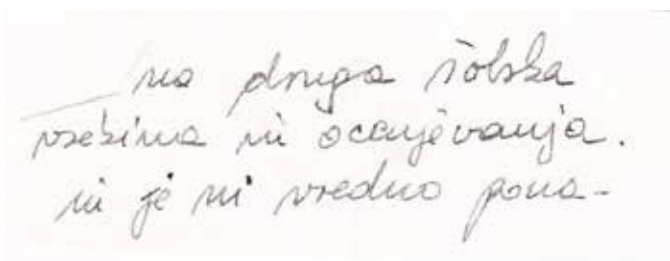
Ob začetku šolskega leta smo tako zbrali nekaj koristnih nasvetov, kako lahko učenci sami ali ob pomoči staršev izboljšajo svojo pisavo. Koraki so sila preprosti.



1 Izberite pravo pisalo

Niso vsa nalivna peresa enako dobra, na slabše kemične svinčnike pa raje pozabite. Znano je, da slednji kvarijo pisavo, posebno tisti, ki ne 'tečejo' gladko. Kakšen cent ali evro več za kakovostno pisalo se bo še kako obrestoval.

Enako velja za nalivna peresa. Pisalo mora lepo teči po papirju. Mlajšim otrokom ne bo škodilo ergonomsko oblikovano pisalo, toda takega naj najprej poskusi, ali mu ustreza. Mimogrede: tak nasvet velja tudi za starše.



2 Primerna drža

Ne gre samo za vprašanje, da pisalo držimo na način, ki našemu slogu najbolj ustreza, temveč za držo celega telesa.

Učenci, ki imajo zravnani hrbet in noge trdno na tleh (po možnosti ne prekrizane), imajo lahko sproščene roke in dlan.

Nekateri pišejo tako, da z roko 'objamejo' zvezek, vendar to ni najboljši način. Ob zravnani hrbtu roka lepše leži na mizi, medtem ko pišejo predvsem prsti in ne cela dlan.

3 Pravi zvezek (ali list papirja)

Najprimernejši so črtasti zvezki, vendar naj bo razmik primerno velik. Večji je, večje črke lahko pišemo in posledično je pisava lepša.

Če učitelj dovoli, lahko pišemo tudi tako, da eno vrstico puščamo prazno in tako črke lažje oblikujemo, kar mnogokrat pripomore tudi k boljši berljivosti.

Ne pozabimo, da je berljivost posebno koristna ob učenju, samo pisanje pa ne glede na velikost črk pomaga možganom, da si zapomnijo več stvari.

Pazite, da zvezek ni prevec debel, saj debelina zvezka, posebno na prvih in zadnjih straneh, vpliva na to, kako držimo roko.

4 Prilagodite hitrost pisanja

Če naloga ne zahteva posebno hitrega pisanja, raje pišite počasneje. Kadar gre za preizkus znanja, za nalogo, ki zahteva hitrost, je bolje lepo obliko črk žrtvovati za pravilnost napisanega.

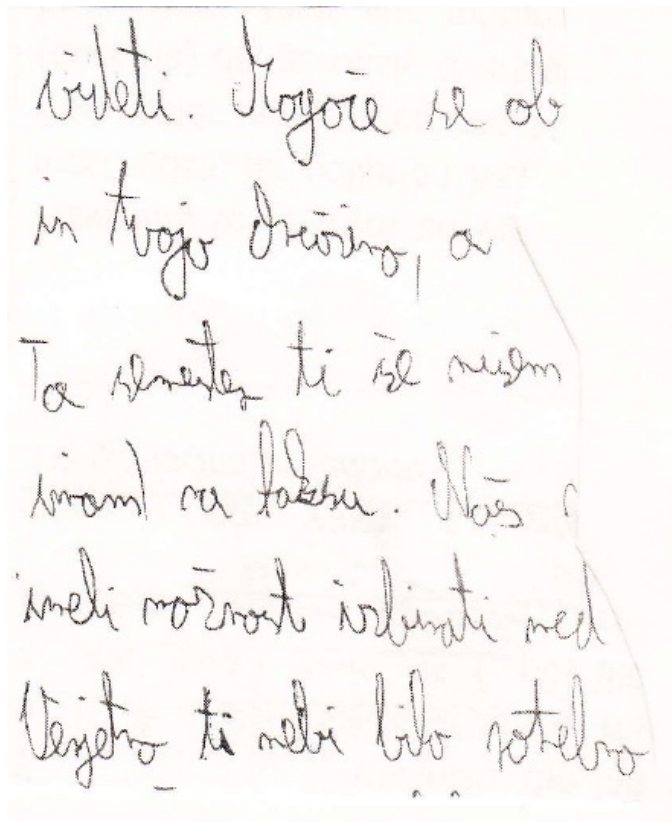
Načeloma velja: če je le mogoče, bodite pozorni na obliko črk in si vzemite čas.

5 Poglobite se v svojo pisavo

Morda ne bo odveč, če vzamete list papirja in nanj napišete celotno abecedo. Nato pozorno pogledajte, katere črke vam še posebej niso všeč ali so nečitljive. Te lahko popravite. Kako? Preberite naslednjo točko.

6 Naučite se pisave

Dobra stran pisave je, da se je lahko do določene mere naučimo. Poiščite primer pisave, kakršno bi imeli radi. Vzemite papir in jo začnite kopirati. Z vztrajnostjo se je boste naučili. Toda pri tem ne obupajte. Utegne se zgoditi, da bo na začetku vaša pisava prej grša kot lepša, toda sčasoma se bo izboljšala.

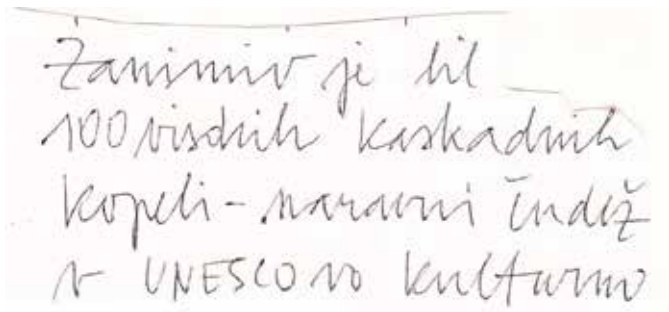


opisala, ker piše knjige o te
In sedaj Te prosim, da mi o

7 Dovolite si risati

Med poukom si dovolite na strani tudi kaj narisati. Saj veste, tiste mini risbe, ob robu strani, ki na videz nimajo posebnega namena, v resnici pa so zelo koristne. S takim risanjem imenitno treniramo svojo roko, poleg tega so raziskave pokazale, da nam pomagajo ohranjati boljšo koncentracijo. Med takim risanjem je pozornost namreč še vedno usmerjena na pouk.

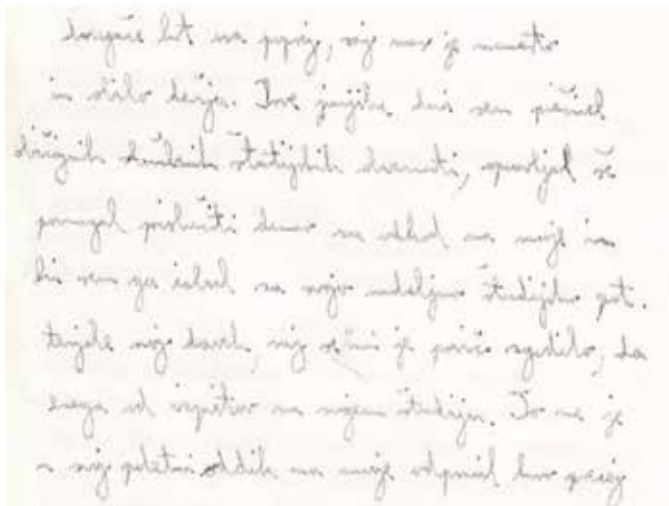
Povzeto iz Pilota, 16. 9. 2021, Dnevnik, Loreta Mares.



prevladuje, zato je treba priti
cilja preko pogajanj, kar pa

Doživeti sončni vzhod na manju
veloj paselneqa, Dan svo meta

stare skrivnosti:





Drage članice mi člani!

Naj bo prihajajoče leto 2022 zharo
mi prijazen. Zelim vam, da bi našli
srečo tam, kjer jo vičete mi najbolj
potrebujete.

Veselo božično - novoletno pozdravke!

20.12.2021

Marijeva Jurtka
predsednica društva



TADEJ GOLOB: PISANJE Z ROKO NI LE MOTORIČNA, TEMVEČ TUDI MISELNA SPRETNOST

Za ambasadorja Tedna pisanja z roko 2022, v okviru katerega osveščamo o pomenu pisanja z roko, smo izbrali pisatelja in novinarja Tadeja Goloba, ki, čeprav od nekdanj zavezan pisanju, ljubezni do pisane besede ni vedno povezoval z naklonjenostjo do pisanja z roko. V določenem obdobju se je od lastnega rokopisa namreč tako oddaljil, da je bil ta tuj celo njemu samemu. Vendar je kresnikov nagrajenec in avtor uspešne serije kriminalnih romanov o Tarasu Birsi ter številnih biografskih del sčasoma spoznal, da pisanje z roko ni samoumevno in še manj nepomembno. Je veččina, ki vpliva na ustvarjalnost in miselnost ter odraža naša prepričanja. Prav zato nas rokopis morda razkriva v precej večji meri kakor besede same.

S pisano besedo si tesno povezan na več področjih: kot pisatelj, biograf, novinar in kolumnist. Je bila ta torej tvoja prva in edina življenjska izbira?

Razmišljal sem o različnih smereh in ena od njih je bila Ekonomsko-poslovna fakulteta Maribor, vendar sem v zadnjem trenutku prišel do zaključka, da biti doma med študijem ni dobro. Zato sem se odpravil v Ljubljano. Želel sem na politologijo, še sam ne vem, zakaj, a sem zgrešil učilnico in pristal v tisti, kjer je potekal vpis na novinarstvo. Pa sem si rekel, da je pravzaprav vseeno in se, če sem že bil tam, kar vpisal, čeprav sem se pred tem udeležil tudi informativnega dneva na Filozofski fakulteti. Zelo me je zanimala filozofija, a je profesor, ki je predstavljal študijski program, povedal, da je jezik filozofije nemščina. Ker je sam takrat nisem znal, sem se prestrašil in se raje vpisal na Fakulteto za družbene vede. V luči vsega tega bi lahko rekel, da je pisanje v mojem primeru niz naključij. Pa tudi velike želje, ki pa sem se je začel zavedati šele kasneje.

A bral si najbrž kljub temu rad od nekdanj.

Bral sem ogromno, sploh v osnovni in srednji šoli. Zdaj sicer skušam priti nazaj na tiste obrate, ko sem prebral po knjigo na dan, a je težko, če ne kar neizvedljivo, ker veliko pišem. Poleg tega sem nekoč vsako knjigo prebral do konca, četudi mi morda ni bila všeč. Preprosto moral sem jo. Danes pa sem manj discipliniran in knjigo, v kateri se ne najdem, odložim. Tako začnem brati marsikatero, bolj malo pa je tistih, ki jih tudi do konca preberem.

A v vseh teh letih se najbrž niso spremenile le bralne navade. Denimo, pisanje z roko je bilo pred nekaj desetletji povsem samoumevna izbira, medtem ko danes velja že skoraj za privilegij.



Foto: Miran Jurišič

Zanimivo, moji začetki so vezani na pisalni stroj. Z roko, priznam, nisem napisal nobene knjige, pa čeprav zares veliko pišem z njo, sploh v procesu popravljanja del, pri čemer ne gre le za klasične popravke črtanja, temveč dejansko marsikaj predrugačim ali dopišem. Pisanje z roko v tem pogledu dopolnjuje pisanje s tipkovnico, s pomočjo katere nazadnje naredim čistotipk.

Se je z leti spremenil tudi sam odnos do enega ali drugega načina pisanja?

Predvsem sem opazil, da je treba pisati z roko. Ko sem kakšnih pet let nazaj obiskoval tečaj nemščine in si zapiske delal izključno ročno, sem ugotovil, da skoraj več ne znam pisati. Toliko je bilo napak! Kar prehiteval sem in izpuščal cele besede, kot bi jecljal. Takrat sem resnično dojel, kako pomembno je pisanje z roko in da ga je treba ohranjati oziroma v mojem primeru obnoviti. Da ni kar samoumevno. Seveda, vsi znamo pisati, a ko je dejansko treba nekaj napisati, hitro uvidiš, da vodi v katastrofo. Sam sem po študijskih letih, kot najbrž marsikdo drug, povsem izgubil stik s pisanjem z roko, zdaj, po nesreči, pa prav tako opažam, da mi to povzroča težave, sploh v smislu, da želim besedo končati še preden jo začnem pisati,

INTERVJU

da izpuščam črke in podobno. Skratka, znova se urim v tem, da bi znal brati vsaj sam za sabo.

Obstajajo morda večine, ki jih zdaj bolj ceniš, te je celotna izkušnja, vključno z nesrečo v gorah, upočasnila?

Leva roka mi povzroča težave, ker imam v treh prstih mravljince. Zdaj je že bolje, navsezadnje je minilo eno leto, vendar bo potreben čas. Zares počasi gre. Kar se konkretno pisanja z roko tiče pa menim, da so moje težave prej povezane z nestrpnostjo. Po nesreči sem veliko bolj nestrpen kot prej, zato na vseh področjih hitim.

Ker ravno omenjaš hitenje ... ne le besede, svoj ritem ima tudi motorika. Opažaš razlike v miselnem toku glede na to, ali pišeš z roko ali s tipkovnico? Ti misel kdaj zastane le zato, ker ne izbereš ustreznega sredstva in ta zato ni usklajena z roko oziroma s tipkovnico?

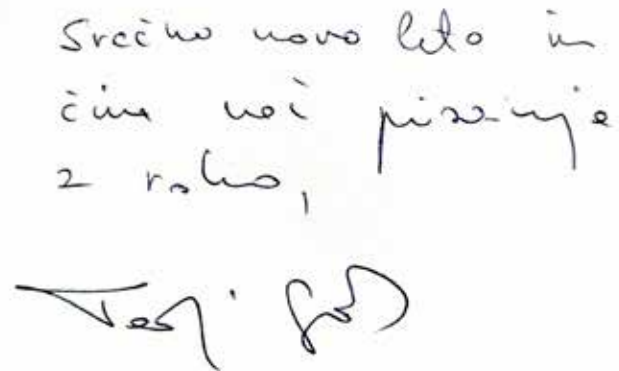
Da bi napisal celotno besedilo z roko bi moral biti veliko bolj skoncentriran kot sem. Delati popravke z roko je veliko težje kot s pomočjo računalnika, kjer lahko karkoli preprosto izbrišeš in popraviš. Pisanje z roko torej zahteva več koncentracije, a to za samo besedilo ne bi bilo slabo, saj opažam, da imam med pisanjem v glavi misel, da si lahko privoščim napake. Pri pisanju z roko pa mora vse, kar zapišeš, stati že samo po sebi. Prepričan sem namreč, da je del pisanja z roko tudi miselna disciplina.

Če že nobene knjige nisi napisal z roko, pa se najbrž poslužuješ različnih zapiskov, ki se navezujejo na biografska dela ali kriminalne romane.

V resnici je pri meni vse bolj ali manj v glavi. Ljudi, o katerih pišem, si predstavljam. Sploh zdaj, ko je Tarasa Birso zaigral Sebastian Cavazza, za kar sem mu neskončno hvaležen, ker ga je vizualiziral. Prej ga nisem znal videti, vendar se je z nadaljevanko vse postavilo na svoje mesto in vem, o čem pišem. Na začetku pa sem si občasno naredil kakšno skico prostora, medtem ko biografije tako nastajajo na podlagi intervjujev in vprašanja si res napišem z roko. Če bi jih pisal na računalnik, tako se mi vsaj zdi, bi kakšnega zamudil. Z roko kljub vsemu veliko hitreje zabeležim, kar se mi utrne.

Bi rekel, da na izbiro načina pisanja vpliva tudi vrsta besedila? Publicistika denimo je veliko hitrejša od leposlovja ...

Najbrž res ... nikoli nisem slovel po lepi pisavi in mi je težko pisati celo posvetila v knjige. Prvič, ker se ne spomnim ničesar izvirnega, čeprav sem si zdaj končno zapomnil nekaj fraz, ki jih redno uporabljam. In drugič, to bi bilo zanimivo predvsem



Srečno novo leto in
čim več pisanja
z roko,
Teg. [signature]

grafologom, moj podpis vsakič izgleda drugače. Nikoli ni enak. Preprosto ne znam svojega imena in priimka dvakrat napisati enako.

Kako pa ohranjaš pisateljsko kondicijo? Pišeš redno, vsak dan, ali kampanjsko z vmesnimi premori, si razpet med več besedil hkrati ali se v določenem obdobju posvetiš le enemu?

Po nesreči nisem vedel, kje sem. Sem pa imel srečo, da sem ravno končal prvo knjigo stripa Bobri in da sta me čakali še druga ter tretja. To mi je celotno izkušnjo brez dvoma nadvse olajšalo, saj je lažje napisati obnovo knjige in slediti praznim oblačkom, ki jih moraš zapolniti, kot začeti iz nič. Tako da sem najprej končal Bobre in se šele nato lotil kriminalke. A je dejstvo, da celo zdaj ne vem, ali zmorem pisati. Vedel bom, ko bo knjiga končana, kar bo kmalu, saj naj bi pred poletjem že izšla. Je pa res, da je bil dvom o tem, ali zmorem napisati še eno knjigo, vedno prisoten navkljub temu, da pišem vsak dan. Le redko kakšnega izpustim, predvsem pa se izogibam kampanjskemu delu, ker potem ne vem, kje sem končal in bi moral vse prebrati znova. Idealno bi tudi bilo, če bi lahko pisal eno samo besedilo naenkrat, vendar vedno pride kaj vmes, zato vzporedno delam na več projektih.

Pa novinarsko delo?

Tega sem zaenkrat povsem opustil, čeprav sem rad delal kot novinar. Me je pa motilo, kako zelo slabo je plačano to delo. Potrudiš se, narediš kakor je treba, a je plača manjša od minimalne. Pred leti sem imel možnost z novinarskim delom zaključiti. Sprva sem bil sicer odpuščen, zato sem nekaj časa delal za različne reklamne agencije, vendar mi to ni bilo všeč. Popravljanje besedil slabih piscev ni nekaj, kar bi si človek želel početi dlje časa. Zato sem vesel, da mi je Jezero omogočilo posvetiti se izključno knjigam.

Si avtor serije kriminalk, ki so začele nastajati po vzoru na skandinavski kriminalni roman, katerih pomemben del je tudi zasebno življenje glavnih junakov. Sklepam, da si doslej prebral lepo število kriminalk ...

Svoje čase sem, Agatho Christie in zgodbe o Sherlocku Holmesu, potem pa dolga leta ne. Šele potem, ko sem se odločil, da bom tudi sam pisal kriminalko, sem si izposodil nekaj skandinavskih avtorjev, da sem začutil vzdušje, vendar poznavalec tega žanra nisem. Za kar sem ugotovil, da je pravzaprav v redu, vsaj če želiš biti svoj. Ko pogledam nazaj tudi vidim, da sem do avtorjev kriminalk od nekdaj čutil strahospoštovanje. Kot večina Slovencev sem seveda cenil druge, denimo Nobelove nagrajence, a zavidal sem prav avtorjem kriminalk. Ne slave in denarja, čeprav tudi to, temveč dejstvo, da znajo pisati za ljudi, ki brez njih morda sploh ne bi brali. To se mi zdi fantastično! Je pa res, da ima žanrska literatura pri nas slabšalen prizvok, pa čeprav lahko v njej kot pisatelj poveš prav vse, kar bi rad povedal. Osebnostno mi je sicer žal, da nisem bolj aktiven na področju mladinske literature in da ostajam pri dveh knjigah, Zlatemu zobu ter Kam je izginila Brina?, vendar ima dan le štiriindvajset ur. In kakorkoli že, ne gre za to, da bi ne bil sposoben napisati dela za drugega Kresnika, mi pa kriminalka povsem zadostuje. Z njo se lahko več kot izrazim. Kar pa se zasebnega življenja junakov tiče ... zgodbo, katerokoli, vedno poganjajo konflikti. V primeru kriminalnega romana je to, jasno, umor oziroma kriminalno dejanje, pa tudi zasebno življenje, ki ne sme biti harmonično. Kar je dobro, saj harmoničnih življenj, kolikor vem, ni.

Najbrž marsikdo meni, da kot alpinist veliko tvegaš. Vendar je tvegano tudi pisanje. V resnici gre za zelo sorodni početji, ki zahtevata visoko mero koncentracije in bivanja v trenutku.

Zelo lepa vzporednica ... Velikokrat povem, da bi bil vsaj pol slabši pisatelj kakor sem, če se ne bi ukvarjal z alpinizmom. In še ena podobnost je. Ko se lotiš stene, jo vidiš od daleč. Veš, da boš šel vanjo in zdi se ti ogromna, kajti kilometer navpičnice je velika stvar. Zato bi se, če bi jo v teh trenutkih gledal kot celoto, najbrž le obrnil in šel domov. Treba jo je torej razdeliti na več delov, da postane obvladljiva. S pisanjem pa je podobno. Ko zapišeš prvi stavek, veš, da te čaka še petsto tipkanih strani, kar je grozen občutek. Misliti na knjigo kot zaključeno celoto je v teh trenutkih nekaj, čemur se izogibam. Kajti če bi to počel, bi preprosto ugasnil računalnik in šel pisati reklame.



Foto: Miran Jurišič

Na srečo so izzivi premagljivi. Si eden od treh ambasadorjev Tedna pisanja z roko 2022, katerega vodilo je osveščanje o pomenu pisanja. Bi tudi sam kako opozoril na večino pisanja z roko?

Rekel bi, da je ta sposobnost nastala iz točno določenih razlogov in prav bi bilo, da jo prav zaradi teh tudi ohranimo. Gre za najkrajšo možno pot do možganov, saj pisanje z roko ni le trening motoričnih spretnosti, temveč tudi trening razmišljanja in funkcioniranja možganov. Poleg tega se za tipkovnico vedno lahko skriješ, medtem ko rokopis tega ne dopušča. Zato bi moj zaključek bil, da je pisanje z roko bolj iskreno. Težko je namreč z roko zapisati nekaj, česar ne misliš.

Včasih je veljal rek, da papir prenese vse. V resnici pa se premalo zavedamo, da zapisano ostane in da mora prav zato imeti večjo težo, v primeru rokopisa toliko bolj.

Kot pisec kriminalk lahko rečem le, da rokopis velja tudi na sodišču. Osebnostno se težko ogradim od lastnih besed, če so te zapisane. Od izgovorjenih pa je to že nekoliko lažje ...

Besedilo: Nina Novak

KAJ IZRAŽA PISAVA BRITANSKE KRALJICE ELIZABETE II?

Pisava izraža praktično osebo z visoko stopnjo inteligence, za katero je značilna sposobnost abstraktnega mišljenja, miselna hitrost in racionalnost (poenostavljena pisava, opustitev zank). V pisavi ni okraskov. Gre za neodvisno osebo. Dobro zna organizirati svoje delo in življenje (razmik med vrsticami). Je harmonična oseba z veliko mero optimizma (uravnotežene cone, črtica na t navzgor). Pisava izraža aktivnost, željo po ustvarjanju, doseganju ciljev, logično mišljenje, spravljenost in stabilnost na čustvenem področju (zvezna pisava). Je samodisciplinirana oseba (pokončni naklon). Oseba je

progresivna in učinkovito uporablja fizično energijo (desne tendence v spodnji coni). Pisava izraža dostojanstvo, potrebo po zastavljanju visokih ciljev, željo po doseganju odličnosti. Pisec je tak, kot ga vidimo: samozavesten, ambiciozen, z jasno komunikacijo (podpis je kompatibilen z besedilom). Samozavest črpa iz širokih množic in podpore ljudi (podčrtan podpis). Ima sposobnost vplivati na druge (močne črtice na t). Dobro se nadzoruje: glava vodi srce in ne obratno (pokončni naklon).

Marijana Jazbec



WINDSOR CASTLE

It is with great pleasure, on behalf
of a grateful nation, that I award the George Cross
to the National Health Services of the United Kingdom.

This award recognises all N.H.S. staff, past
and present, across all disciplines and all four nations.
Over more than seven decades, and especially in
recent times, you have supported the people of our
country with courage, compassion and dedication,
demonstrating the highest standards of public service.

You have our enduring thanks and
heartfelt appreciation.

Elizabeth R

Natečaj Prešernovo pero na OŠ Radlje ob Dravi

LEPOTA PISAVE

Že od nekdaj je za človeka značilno, da našo pozornost ujamejo lepe stvari. Radi imamo lepo in ena od stvari, ki nam zaradi lepote zadrži pogled, je tudi lepa pisava. Ko naletiš nanjo, se ti oko nehote ustavi, da jo občuduješ. Njene vijuge, pravilnost, enakomernost ...

In koliko truda je treba vložiti v že kratek zapis! Paziti, da pišeš ravno, vzporedno s prejšnjo vrstico, da ne pacaš, pa da je vsaka črka na pravem mestu - in da tudi nobena ne manjka! Vam je to kaj znano? Mogoče smo odrasli na to že malo pozabili ...

Pisanje z roko, še posebej s pisanimi črkami, velja za pravi izziv za možgane. Pri njem se namreč vključi 12 možganskih centrov in 30 mišic. Naše možganske povezave so zato boljše, stvari si dlje zapomnimo in smo bolj ustvarjalni. Predvsem pa smo EDINSTVENI! Če bosta Anja in Ana napisali isto sporočilo z računalnikom, razlike ne bo. Če pa ga bosta zapisali z roko, bosta sporočili zgovornejši in povedali nam bosta še kaj več, kot je v sporočilu samem. Naša pisava je namreč izvirna in neponovljiva. Je skorajda kot naš prstni odtis.

Na Osnovni šoli Radlje ob Dravi smo se leta 2016 odločili, da bomo pisanju z roko in lepopisu posvetili še več pozornosti. Dva projekta, Domovina in Bralna pismenost, smo povezali z natečajem Prešernovo pero. Letos ta natečaj poteka že 6. leto (vendar petič zapovrstjo, saj ga lani zaradi dela na daljavo nismo mogli izvesti). Njegova posebnost je, da so vključeni čisto vsi učenci naše šole skupaj s podružnicama - to je letos 548 učencev.

Natečaj je bil pri učencih zelo lepo sprejet in je postal že stalnica. Namen je izbrati najboljši lepomis slovenskega besedila. Lotimo se ga tako, da januarja tim, ki je zadolžen za natečaj, izbere slovensko besedilo. Prvo leto smo simbolično izbrali slovensko himno, nato ob 290-letnici šolstva v Radljah odlomek iz Šolske kronike naše šole, v Cankarjevem letu odlomek iz Kurenta, v Vodnikovem pa njegovo še vedno navdihujoče Dramilo.

Razredniki natečaj predstavijo pri razredni uri, kjer tudi ustvarjajo izdelke (nikoli doma). Vsak razrednik nato izbere 2 dekleti in 2 fanta iz oddelka. V timu naredimo ožji izbor in najlepše izdelke razstavimo v avli. Razstava se začne v tednu, ko



praznujemo Prešernov dan in je tudi sicer avla bolj praznična in v vzdušju kulturnega dne. Prijetno je opazovati, kako se učenci zbirajo okrog lepomisov in ugibajo, kateri bodo nagrajeni.

Zmagovalce razglasimo na proslavi slovenskega kulturnega praznika, ko ravnatelj, mag. Damjan Osrajnik, ki je bil delno tudi pobudnik natečaja, svečano podeli Prešernova peresa. Da, učenci zmagovalci (1 fant in 1 dekle v vsakem triletju) prejmejo simbolično darilo, nalivno pero. Na nagrade in prejeta peresa so naši »lepomisci« zelo ponosni, kar tudi kaže, da so natečaj sprejeli za svojega. In da lepota pisave šteje.

Letos nameravam aktivneje vključiti tudi učitelje, da bodo še sami kaj zapisali, prvič pa bomo sodelovali tudi v Tednu pisanja z roko in tako naša prizadevanja še drugače udejanjili. Veselimo se sodelovanja!

Mentorica natečaja:
Manica Mihelič

Šola je zasedla dne 3. 1. 1919, vojaštvo
 & tem dnem je prenehal nemški pouk na
 soli. Neizgovornost na meji je pa povzročila,
 da se slovenski pouk ni mogel začeti.
 V teh krajih je bilo veliko pomankarje
 slovenskega učiteljstva in malo jih je bilo
 pripravljenih prevzeti mesto v teh
 nesigurnih krajih.

Vsa nemška učiteljstva je bilo odlovljeno.
 S tem imenovanjem je bilo dodeljeno
 maxemburški soli pet slovenskih učnih
 moči in dne 14. 7. 1919 se je pričel prvič
 pouk na tej soli s slovenskim ucnim
 jezikom.

Viri: Solška kronika Maxenberg, II/20, delci
 iz str. 217, 218 in 219

Valentin Vodnik
 Dramilo

Slovensc, tvoja zemlja je zdrava
 in pridnim hje ljga noj prava.
 Polje, vinograd,
 gora, morje
 ruda, kupčija
 tebe reče.

Za uk si prebrisanje glave
 pa čedne in trdne postave.
 liče te sreča,
 um ti je dan,
 našel jo boš, ak'
 nisi zospati.

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
 iz rok ji prejemat ne mudi!
 lenoga čaka
 strgati rokar,
 palca beraska,
 prazen bokal.

France Prešeren
 Zdravljica

Živé naj vsi naródi,
 ki knepené dočakat' dano,
 da koder sonce hodi,
 prepir iz svéta bo pregnano,
 da vojako
 prost bo vsako,
 ne vrag, le sôred bo mejak!

MISLI O ZIMI

Misli je prispevala Marijana Jazbec, rokopise, Eva Jazbec, Pjerina Luin, Kristjana Jazbec, Helena Turk, Marko Jazbec, Agata Perdec, Marijana Jazbec, Janez Prašnikar in Anica Jazbec.

Rokopisi:

Zimo imam rad, ker se takrat veliko družimo.
Kong'čahan, da bo sneg in bom preševala razne
Pozimi rada opazujem ptice v ptičjih hišicah.

December: prvi teden hladne zime, osun tekov me odkin.

Okružijo dolge zimske večere: urova in jaz ineva neč
sočita.

Rada gledam ledene rože na oknih.
Le kateri umetnik jih je oblikoval?

Želim si, da me pozimi ne bi zeblo.

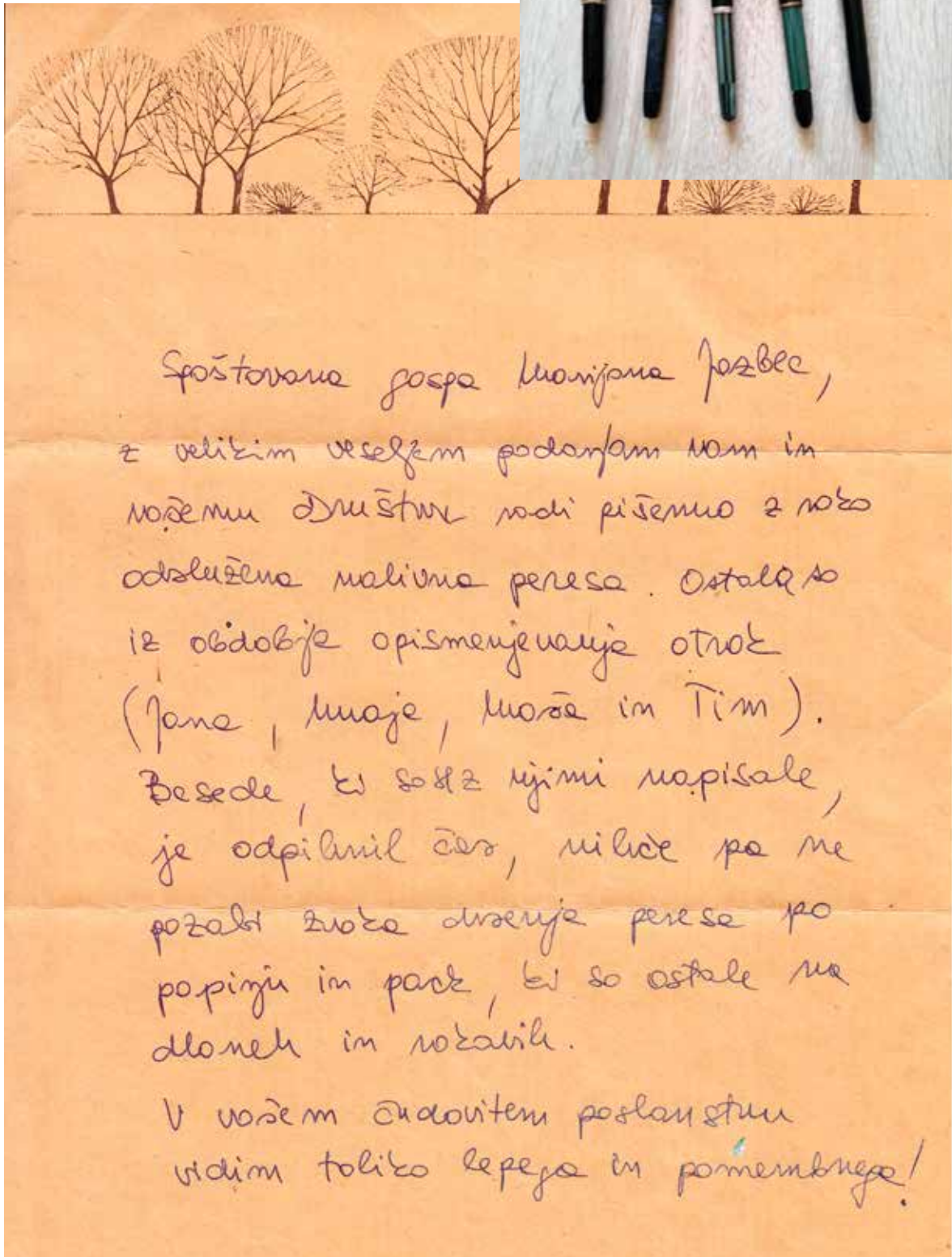
Upam, da bom lahko v gozdu pod snžno odejo našla
kakšen rovonček.

Sneg, mraz, topla kapa in rokavice, sprehed.

Je sploh lahko še kaj lepšega?

NALIVNA PERESA, PISALA, KI IZGINJAJO

Velika podpornica pisanja z roko, psihiatrinja za otroke in mladostnike, Živa Fortič Smole je našemu Društvu poslala odslužena nalivna peresa in lepo sporočilo, ki ga želimo deliti z vami. Hvala! Nalivna peresa bodo imela posebno mesto v društveni pisarni.



Ostomite v našem prostoru in
človek se močnej, kaj se misli,
močpisane z nako tako dragocene
sled človeka, ki jo je zapisal!

V vašem delu vam želim vse dobro,
nef doseže naš glas mnogih
ljudi, tudi tistih, ki perese
kronoj več ne poznajo.

Lepo vas pozdravljam,

Žive Fortič Smole

v Kranju 16.10.2021

ZVEZEK PRIJATELJSTVA – SKUPNI DNEVNIK DVEH PRIJATELJIC

Zvezek prijateljstva je nov obvezni pripomoček za vsa dekleta, ki rada delijo (lepe misli) s svojimi prijateljicami. Namenjen je ustvarjanju nepozabnih spominov, ob čemer pa dekletoma ponuja tudi kar nekaj zabave, krepi pomembno prijateljsko vez med njima in skrbi za spodbujanje pisanja z roko.

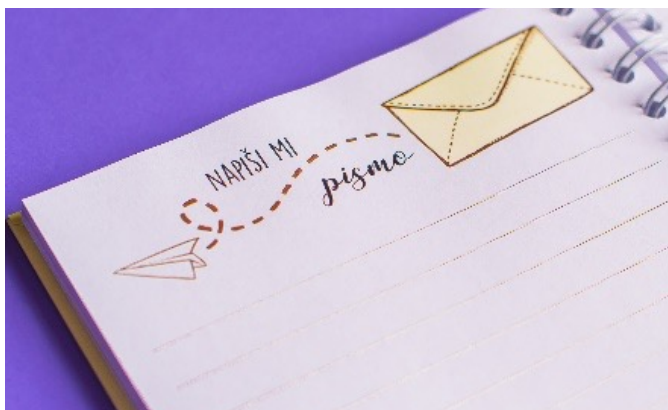
Kaj je Zvezek prijateljstva?

Zvezek prijateljstva je skupni dnevnik in zaupnik skrivnosti dveh prijateljic. Gre za en zvezek, ki si ga delita dve dekleti. Enkrat vanj piše ena, drugič druga. Zvezek je tako prostor za deljenje skupnih skrivnosti, misli in tudi čisto vsakodnevnih opisov dogodkov. Zvezek je lahko tudi super darilo!



Kaj Zvezek prijateljstva ponuja?

Zvezek ponuja obilo smeha in zabave, prostor za ustvarjanje, zaupanje sanj, skrivnosti, beleženje posebnih dogodkov, rojstnih dni, ocen in NAJ stvari. Pa še se bo kaj našlo, vsega ne razkrijemo vnaprej. ☺ Predvsem pa ponuja občutek pričakovanja, ko eno dekle čaka na prijateljico, da ji zvezek in z njim svoje misli ponovno preda v roke.



Komu je namenjen Zvezek prijateljstva?

Zvezek prijateljstva je namenjen vsem prijateljicam, najbolj pa se ga bodo razveselila dekleta, stara nekje med 10 in 18 let. Otroci in mladostniki namreč danes veliko časa preživijo na telefonih in računalnikih. Namen Zvezka prijateljstva je tudi ohranjanje afinitete do pisanja z roko in predvsem učenje, da vse stvari v življenju niso instant – dosegljive isto sekundo.

Kje je Zvezek prijateljstva izdelan?

Zvezek je oblikovan in izdelan v Sloveniji. V njem najdete kar 200 strani. Na voljo je v treh barvah.

NAŠI ČLANI

Za sveže informacije o novih edicijah in zanimivostih nam sledite na socialnih omrežjih:

Facebook (<https://www.facebook.com/zvezekprijateljstva>) in Instagram (https://www.instagram.com/zvezek_prijateljstva/) ali pa obiščite našo spletno stran <https://www.zvezek-prijateljstva.si/>.



O ustvarjalkah ...



Prijateljici Antonela in Luca sva konec preteklega leta uresničili svoj dolgo načrtovani projekt in vsem mladim prijateljicam ponudili Zvezek prijateljstva. Skupaj sva namreč odraščali ob pisanju in pogovarjanju skozi liste papirja. Danes pa imava

vsaka svojo škatlo spominov. In to ne le ena z drugo, temveč še z najinimi drugimi prijateljicami! Pisanje nama je pomagalo skozi težke trenutke mladosti (prepričani sva, da se vsak mladostnik večkrat znajde v takšni ali drugačni stiski v času odraščanja), obenem pa je pisanje poskrbelo za veliko smeha in zabave. Zvezek je bil prostor najinih skupnih skrivnosti, misli in tudi čisto vsakodnevnih opisov dogodkov.

Zavedava se, da danes otroci in mladostniki veliko časa preživijo na telefonih in računalnikih, prav zato pa se nama zdi še toliko bolj pomembno, da ob tem skozi take stvari ohranjajo tudi afiniteto do pisanja in se učijo, da vse stvari v življenju niso instant - dosegljive isto sekundo. Verjameva, da se bodo dekleta, predvsem tista, stara nekje med 10 in 18 let, zabavala ob pisanju in težko pričakovala prijateljico, da ji bo predala zvezek in svoje misli v njem.

Luca Stančič Kodarin, Antonela Lukič

POŠTA SLOVENIJE PREPOZNANA KOT ZANESLJIV PARTNER ZA DOSTAVO

Da lahko dostavimo pakete **v več kot 825.000 gospodinjestev** širom Slovenije, dnevno prevozimo kar **135.000 kilometrov**.



Ob povečanem spletnem nakupovanju tudi spletni trgovci prepoznajo Pošto Slovenije kot zanesljivega partnerja pri distribuciji blaga na domove kupcev. Pri Pošti Slovenije se zavedamo, da je zagotavljanje nemotenega pretoka blaga in informacij **naše osnovno poslanstvo**, zato prilagajamo in **širimo** naše **kapacitete**. V letošnjem letu smo tako odprli dve novi logistični pošti, v Murski Soboti in na Ptujju, v kratkem pa je predvidena še ena v Krškem.

Predelava poštnih pošiljk poteka v dveh poštnih logističnih centrih, v Ljubljani in Mariboru, ter v osmih logističnih poštah v Kopru, Celju, Novi Gorici, Novem mestu, Kranju, Šentjanžu pri Dravogradu, Murski Soboti in na Ptujju.

Nekaj nasvetov, kako lahko opravite spletni nakup in si zagotovite varen in hitrejši način dostave:

1. Spletne nakupe plačajte **po predračunu ali s plačilnimi karticami**. Izogibajte se plačevanju po povzetju.
2. Če vas v času dostave ne bo na naslovu, ki ste ga izbrali za dostavo, vam svetujemo, da izkoristite prednosti storitve **Moja dostava – moja izbira**.
3. Sledite svoji pošiljki na vsakem koraku preko **Sledenje pošiljk (posta.si)**
4. Izberite brezkontakten način dostave **v PS Paketomat ali paketnik Direct4me**.

Dostava je ključen element spletnega nakupa

Raziskave kažejo, da je v spletni prodaji zelo pomemben dejavnik nakupa prav dostava. Način dostave in ustrezno obveščanje sta ključ do uspeha in vračanja kupcev v spletno trgovino.

Pri spletnem nakupu je ključno, da trgovcu zaupate vašo mobilno številko, da vas bo Pošta Slovenije lahko obvestila o dostavi in prevzemu pošiljke. V kolikor ste nakup naslovili na domač naslov, ga boste po prejemu SMS-obvestilu še vedno

lahko preusmerili z uporabo aplikacije **Moja dostava – moja izbira**.

Pošta Slovenije svojim strankam zagotavlja vrsto enostavnih rešitev. Dogovorite lahko dostavo na dogovorjeno mesto, drug naslov, paketomat, paketnik, bencinski servis ter celo izberete želen datum dostave.

Prejemniki paketno dostavo Pošte Slovenije ponovno ocenili kot odlično!

Kar 96,91 odstotka naslovnikov, od junija do oktobra 2021, ocenjuje paketno dostavo Pošte Slovenije kot odlično. **Izkušnja s procesom dostave pošiljk je kar 19.959 uporabnikov** na lestvici od 1 do 5 ocenilo z visoko povprečno oceno zadovoljstva 4,9.

Prejemniki kot glavne prednosti paketne dostave Pošte Slovenije izpostavljajo prijaznost zaposlenih, hitro dostavo, SMS-obveščanje in enostavnost prevzema.

Z visoko oceno **4,93** uporabniki ocenjujejo tudi izkušnjo z **dostavo v PS Paketomat**.



Enostavno vračanje paketov

Žal se včasih pri spletnih nakupih zgodi, da izdelek ni takšen kot smo pričakovali. Pošta Slovenije vam omogoča, da takšne izdelke **enostavno in brezplačno vrnete pošiljatelju**.

Na paket enostavno nalepite izpolnjeno **paketno spremnico** za vračilo, ki ste jo prejeli od spletnega trgovca oziroma le to izpolnite na spletu (natisnete in nalepite na paket) ali izpolnite na bencinskem servisu. Za hitrejšo oddajo paketa, v kolikor tega ni predložil že spletni trgovec sam, izpolnite tudi **potrdilo o oddaji pošiljke**, ki ga priložite ob vračilu.

Paket lahko vrnete na katerikoli izmed 487 pošt in na več kot 210 bencinskih servisih Petrol po vsej Sloveniji.

Pošta Slovenije

Teden pisanja
iz roko 2022
od 17 do 21. januarja

NAŠI PODPORNICI



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

 Pošta Slovenije

INOTHERM

 EGAL

